

KAMARÁS KLÁRA

Reggeli kávé

Kávé illata száll már.
Álmom elúzi a fény.
Drágám, mondd, mire várnál?
(Sóhajt hoz csak a szél.)

Inkább bújj ide! Látom,
benned nap tüze ég.
Forró két karod átfon,
nékem ennyi elég.

Kinn fecskék csivitelnek,
fészküket őrzi a nyár.
Itt benn ősz tüze lángol.
Tőlünk fél a halál!

Borongósan

Felhők suhannak fenn az égen.
Minden mulandó. Mért is élnél,
amikor nincsen már reményed?
Nem érsz többet hulló levélnél.

Hópelyhek hullnak, ez december.
Az új tavaszt már nem is várod.
Az égen úszó felhők fodrát
ma már szemüveggel se látod.

A láthatár most ködben úszik...
Sok terv, sok álom semmivé lett.
Csak üldögélsz, és megbocsátasz
magadnak. Ennyi volt az élet.

Bálás ruha

Piroska bálában keres
ruhát, mely piros vagy veres,
s hátára van festve,
esetleg hímezve:
Ha elég pénzed van, szeress!

Paradicsomi idill

Dicsérjük mind az Úr hatalmát.
Tököt teremtett és sok almát.
Éva szól: – Ez remek!
De Ádám megremeg:
– Ma mit akarsz letépni? Mondd hát!

A varázsló végzete

Néhány jó vers a sok között akad,
mint kutyatálban pár ínycsok falat.

Lehetne több is, de már nem tudom,
varázspálcámat hol, melyik úton
vesztettem el. Vagy szent varázserőm
fű nőtte be egy birkalegelőn?

Feladtam százszor, s százszor újrakezdttem...
Hogyan csináltam? ...Már el is feledtem.

Hókuszpókusz! Néha még hadonászok,
de új csodákra már hiába vártok.
Egy csorba hangszer, néma zongora,
szférák zenészeként nem zeng soha.